

Prof. dr hab. Małgorzata Ratajczak.
Akademia Muzyczna
im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie

Kraków 24.09. 2025

**Recenzja Pracy Doktorskiej
mgr Xuzhi Hu**

ZLECENIODAWCA RECENZJI:

Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Zlecenie przyjęto na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2023. poz. 742 z późn. zm.).

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska **Xuzhi Hu** pod tytułem **Zastosowanie technik wokalnych bel canto podczas wykonywania sześciu arii na sopran (Adina, Norina, Linda, Lucia Gaetano Donizettiego, Giulietta Vincenzo Belliniego, Gilda Giuseppe Verdiego) w świetle pedagogicznych osiągnięć szkoły Ady Sarii**, składa się z dzieła artystycznego zapisanego na nośniku CD oraz jego opisu w postaci rozprawy pisemnej zawartej na 146 stronach. Na płycie znalazły się następujące utwory:

1. G. Donizetti - Aria Adiny - Prendi, per me sei libero – z opery *Napój miłosny*
2. G. Donizetti – Aria Łucji - Regnava nel silenzio – z opery *Łucia di Lammermoor*
3. G. Donizetti – Aria Lindy- O luce di quest'anima – z opery *Linda di Chamounix*

4. G. Donizetti – Aria Noriny - *Quel guardo il cavaliere* – z opery *Don Pasquale*
5. V. Bellini - Aria Giulietty - *Eccomi in lieta vesta* – z opery *I Capuleti e I Montecchi*
6. G. Verdi – Aria Gildy - *Caro nome* – z opery *Rigoletto*

Przy fortepianie znakomicie towarzyszy doc. Szymon Kowalczyk

Temat rozprawy został trafnie dobrany i posiada istotne walory poznawcze i artystyczne. Dotyczy techniki *bel canto* - jednego z kluczowych elementów europejskiej tradycji wokalne oraz sposobów jej zastosowania w wykonaniu sześciu arii operowych. Na szczególną uwagę zasługuje fakt osadzenia zagadnienia w polskim kontekście pedagogicznym, poprzez odniesienie do działalności i szkoły Ady Sari. Takie ujęcie pozwala na ukazanie *bel canto* nie tylko jako włoskiej tradycji wykonawczej, lecz również jako żywej metody dydaktycznej rozwijanej na gruncie polskim.

Rozprawa została podzielona na logiczne części wprowadzenie teoretyczne, studium postaci Ady Sari szczegółową analizę sześciu arii, refleksja nad własnym wykonawstwem oraz wnioski końcowe. Układ pracy jest przejrzysty i konsekwentny, a sposób prezentacji materiału świadczy o dużej świadomości badawczej Autorki. W pracy zachowany został balans między analizą stylistyczno – techniczną a refleksją praktyczną, co potwierdza jej artystyczny i dydaktyczny charakter.

Wysoko należy ocenić dokładność i merytoryczną jakość analiz muzycznych. Autorka prezentuje dogłębną znajomość struktur formalnych, testowych oraz wykonawczych analizowanych arii. Uwzględniono nie tylko elementy techniczne, takie jak tonacja, rytmika czy ornamentacja, ale także psychologiczną i dramaturgiczną konstrukcję postaci operowych. Cenne są

także odniesienia do źródeł librettowych oraz kontekstu literackiego i kulturowego.

Szczególną wartością pracy jest jej głęboko refleksyjny charakter wykonawczy. Autorka przedstawia konkretne przykłady zastosowania technik bel canto w swojej praktyce wokalne, co jednoznacznie potwierdza dojrzałość artystyczną oraz świadome medyczne podejście do emisji głosu. Analiza działalności pedagogicznej Ady Sari oraz omówienie jej uczniów ze szczególnym uwzględnieniem Urszuli Trawińskiej - Moroz nadają rozprawie wymiar transmisji wiedzy międzypokoleniowej w zakresie kształcenia śpiewaków klasycznych.

Autorka korzysta ze źródeł o uznanym charakterze naukowym i archiwalnym, zarówno polskich jak i zagranicznych. Praca odwołuje się do publikacji muzykologicznych, opracowań dotyczących techniki wokalne, źródeł librettowych oraz krytycznych wydań partytur (m.in. Ricordi). Bibliografia jest obszerna dobrze uporządkowana i zgodna z zakresem tematycznym rozprawy.

Praca zawiera wyraźny wkład własny Autorki. Dotyczy to nie tylko osobistego doświadczenia wykonawczego, ale także porównań z interpretacjami wybitnych śpiewaczek oraz adaptacje technik bel canto do współczesnych realiów scenicznych. Autorka ujawnia świadomą postawę artystyczną, umiejętność autorefleksji oraz zdolność do krytycznego myślenia o własnym warsztacie wokalnym.

Praca nie budzi zasadniczych zastrzeżeń merytorycznych można jedynie zasugerować: skrócenie partii biograficznych w rozdziale o Adzie Sari na rzecz bardziej pogłębionej analizy porównawczej stylów wokalnych; rozwinięcie refleksji nad współczesnymi praktykami wykonawczymi oraz ich relacją do historycznych wzorów bel canto; nieco szersze odniesienie do Nowoczesnej literatury pedagogicznej i fonetycznej.

Artystka dysponuje bardzo ładnym głosem sopranowym o dość szerokiej skali. Prowadzi frazę z wyczuciem i elegancją, a jej interpretacje cechuje muzykalność i przemyślane budowanie napięć. Momentami można zauważyć potrzebę doskonalszej pracy oddechowej, szczególnie przy wstępujących wysokich dźwiękach. Pojawiające się drobne nieczystości intonacyjne nie wpływają jednak na ogólną ocenę wykonania. Nie zmienia to faktu, że prezentacje pozostają na dobrym poziomie artystycznym. Możemy śmiało stwierdzić, że jest to artystka o ugruntowanych umiejętnościach wokalnych i znacznym potencjale interpretacyjnym, którego dalszy rozwój rokuje bardzo dobrze na przyszłość.

KONKLUZJA

Rozprawa doktorska Xuzhi Hu pod tytułem *Zastosowanie technik wokalnych bel canto podczas wykonywania sześciu arii na sopran (Adina, Norina, Linda, Lucia Gaetano Donizettiego, Giulietta Vincenzo Belliniego, Gilda Giuseppe Verdiego) w świetle pedagogicznych osiągnięć szkoły Ady Sarii* spełnia wszystkie wymagania stawiane pracom w przewodzie doktorskim w dziedzinie sztuk artystycznych. Wyróżnia się dojrzałością wykonawczą trafnością analityczną i wartością dydaktyczną jest to praca o istotnym znaczeniu dla praktyki i teorii śpiewu klasycznego w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem spuścizny Ady Sari. Pani mgr Xuzhi Hu rozwiązała założone zagadnienie artystyczne i spełniła tym samym wymagania ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2023 r. poz.742 z późn. zm.

Prof. dr hab. Małgorzata Ratajczak

